

[Hagen Hagensen]

Det er på denne baggrund helt klart, at vi afviser det foreliggende lovforslag og også afviser egentlig drøftelse deraf. Jeg kan føje til på CDs vegne, at de også afviser forslaget.

Svend Heiselberg (V):

Som ordfører i stedet for hr. Skrumsager Skau, som har sat mig på hundevagten, skal jeg sige følgende:

Hovedindholdet af lovforslaget er, at det skrå skatteloft tilbageføres fra 68 pct. til 73 pct. Jeg synes, det er prisværdigt, at hr. Thoft tænker konstruktivt og forsøger at finde løsninger på regeringens alvorlige problemer, men forslaget er ikke brugbart. I Venstre ønsker vi ikke, at skatterne skal fortsætte med at galopere deruda' – eller rettere at amterne, kommunernes og statens udgifter, hele den offentlige sektors udgifter, stiger og stiger. For hver procents stigning, der bliver pålagt befolkningen, jo mindre bliver den menneskelige frihed og valgfrihed og dermed det enkelte menneskes ansvar for sig og sine.

Vi må desværre konstatere, at såfremt det offentlige eller andre betaler, bruger mange af os bare løs, mens forholdet straks er anderledes, såfremt vi også selv skal yde for at nyde. Herunder må vi gøre os klart, at der i alle tilfælde kun er os selv til at betale, og at denne betaling kun kan fremkomme med vore hænders og hoveds arbejde i en produktion, som vi kan sælge og eksportere. Men det er vel for meget forlangt, at hr. Thoft skal kunne forstå det.

Venstre vil afslå hr. Thofts tilbud om i kraft af et stigende skattetryk at hjælpe regeringen og vil i stedet anbefale vort eget forslag, der vil modvirke et stigende skattetryk og dermed sikre borgerne en større valgfrihed.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er klart, at der gennem dette lovforslag fra SF er peget på et problem. Vi kan i dag beregne, at skatteydere med de største indkomster i 151 kommuner i dag støder mod det skrå skatteloft, og hvis kommunerne får deres vilje, så vil det vel blive i 250 af landets 275 kommuner, at man støder på det skrå skatteloft. Så kan man naturligvis stille det spørgsmål: jamen er det ikke rimeligt at forhøje det, når der ønskes brugt så mange penge til samfundsopgaver?

Formentlig er hr. Thoft og jeg enige om den gamle antagelse, at jo højere indtægt, jo større fradrag. Hvis påstanden er rigtig, i hvert fald i gennemsnit, må vi konstatere, at et skatteloft på 68 pct. må medføre en betydelig større skattebyrde i gennemsnit for de højere indtægter end det gamle skatteloft på 73 pct. Derfor kan man ikke uden videre sige, at vi bare kan gå tilbage til gamle tider, til gamle forhold, for det ville indebære en betydelig forøgelse af skatterne for de høje indtægter.

Det ville formentlig koste staten et mistet provenu på ca. 700 mill. kr., hvis kommunerne i dag fik lov at sætte skatterne op uden videre. Det var de penge, der ville blive overført fra staten til kommunerne, for kommunerne ville jo få glæde af at sætte skatteudskrivningen op, og det var staten, der måtte betale det til kommunerne.

Jeg synes, at de forhold, vi har fået afsløret her i dag, peger på et helt andet problem, som jeg gætter på og formoder at man i de nærmeste år vil blive mere og mere optaget af: der er ingen bremse mere for kommunernes skatteudskrivning. Den eksisterer ikke, for det er ikke muligt for borgerne at skelne, om den skat, man betaler i indkomstskat, er til kommunen eller til staten. Det sandsynligste resultat vil derfor være, at det er skatteministeren i den til enhver tid siddende regering, som bliver skældt ud for de høje skatter, uanset at det er kommunerne, der sætter skatten op.

Jeg tror, man må tage det problem op. Vi skulle se på forholdene og sige: jamen er der da slet ikke noget, som kommunerne vil blive dømt på i denne forbindelse? Jo, det er der, og det er grundskatterne. Det er de eneste rent kommunale skatter. Derfor ville det have været en løsning, hvis man havde tænkt sig lidt mere om i regeringen, alvorligt at drøfte, om ikke det var her, man kunne have sat ind.

Man kunne have gjort mange ting, men der er i hvert fald én ting, man kunne have startet med at gøre sig klart: i dag betales mellem 15 og 20 pct. af de danske grundskatter af landbruget. Så langt er man nede nu, og det er nok snarere 15 end 20 pct. af de samlede grundskatter. Alle undersøgelser viser, at jo større indkomst, jo mere jord har man som hovedregel. Derfor rammer grundskatterne slet ikke så dårligt. Men regeringen